

Cazul ucigasului Tulpplein - moartea lui Tulpplein

La doi ani de la aceasta intamplare, Tulpplein recurge din nou la "metoda" sa. Unul din locotenentii sai, italia: de origine, incerca pe ascuns sa-l inlature. Trebuia data o lectie pentru mentinerea prestigiului si disciplinei in sanul "organizatiei". Tulpplein se gandi sa ofere o masa colaboratorilor sai, folosindu-se de acest prilej pentru a-si pune planul in aplicare. S-a intamplat ca "italianul", circumspect si banuind ca se poate astepta la ceva, a observat gestul patronului si l-a izbit peste mana, de jucandu-i intentia. In imbulzeala care s-a produs in local, s-a strecurat afara si s-a dus drept la politie. Tulpplein a fost arestat si la perchezitia facuta s-a gasit asupra sa o tabachera ce continea intr-un compartiment niste perle de sticla umplute cu acid cianhidric.

Ancheta a reusit in cele din urma sa stabileasca modul de a proceda al criminalului precum si recunoasterea ca ei este autorul mortii inspectorului van Mappes. Procedul lui Tulpplein era bazat pe aplicarea unor cunostinte amanuntite din diverse domenii. In primul rand acidul cianhidric anhidru are punctul de fierbere la 26° C, fiind deci extrem de volatil la temperatura obisnuita. Respirat intr-o concentratie mare, provoaca moartea in cateva secunde, datorita blocarii centrului respirator bulbar.

Doza aflata intr-o perla gasita asupra lui Tulpplein avea o dubla proprietate : pe de o parte era suficienta pentru a produce moartea, atunci cand era eliberata sub nasul victimei dar, pe de alta parte, era prea mica pentru a mai lasa urme in organism, mai ales in cazul cand expertiza toxicologica se facea dupa un timp. Perlele de sticla erau confectionate dupa principiul "lacrimcr Batawice" si prin spargere nu lasa in urma decat un praf fin de sticla ce se imprastia in toate partile, iar acidul cianhidric ramas in atmosfera sub forma de urme, avea mirosul mascat prin adaosul de apa de colonie. Amintim ca lacrimile Batawice se formeaza atunci cand lasam sa cada sticla topita in apa. Se formeaza lacrimi din sticla, care, in momentul in care rupem varful, se prefac intr-un praf fin.

Inspectorul van Mappes a facut doua greseli inadmisibile, care aveau sa-l coste viata. Prima : nu a comunicat nimanui motivele retinerii lui Tulpplein, si mai mult, cu prilejul interogatoriului acesta a inteles ca van Mappes nu avea nici-o proba materiala la dosar care sa-l acuze. A doua gresala : interogatoriul a decurs fara martori. In sfarsit s-ar mai putea adauga faptul ca perchezitia suspectului a fost superficiala.

Procesul lui Tulpplein nu a avut loc. Acesta a fost impuscat cu prilejul unei incercari de evadare.

Acest caz pentru scoate in evidenta greselile facute de inspectorul de politie van Mappes, pe de o parte, iar pe de alta parte faptul ca nu s-a acordat atentia cuvenita mortii sale, caci nimeni nu se astepta la o crima chiar in localul politiei.

Metodele moderne de analiza - cromatografia in gaz si spectroscopia in infrarosu - ar fi condus desigur la descoperirea toxicului ; nu au fost folosite pentru ca investigatorii au fost luati prin surprindere, iar ingeniozitatea criminalului era mare, iesita din comun.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Dar oare cati inspectori si comisari de politie au avut sansa de a iesi la pensie cu multumirea ca au rezolvat unul sau altul din cele mai oribile dosare de crime ? Asa cum mentiona un cunoscut reporter intr-una din cartile sale : "cercetand arhivele Interpolului, ale Scotland Yardului si a nu mai putin faimoase institutii de pe Quai des Orfevres, m-am convins ca aceasta satisfactie nu este impartasita decat rareori pana la capat".

"Probabil ca "este imposibil sa-i pedepsesti pe toti raufacatorii lumii - imi spunea cu regret un batran comisar vest-german, dar merita sa incerci..." Este ceea ce incerca - ceas de ceas, clipa de clipa, in fiecare zi sau noapte - oamenii de stiinta infratiti cu lucratorii politilor din intreaga lume. si adeseori, dupa cum am vazut in aceasta carte, acestia reusesc.